

דף ג.

אה"ע סימן קמב סעיף טו עין משפט א.ב.
עין לעיל דף ה: עין משפט ה.ו.

אה"ע סימן קמב סעיף א עין משפט ה.
עין לעיל דף ה: עין משפט א

דף ג.:

אה"ע סימן קנב סעיף א עין משפט א.

א. הבעל שאמר גירושתי את אשתי אינו נאמן **פ**, וחוששין לדבריו ותהייה ספק מגורשת **צ**, ואפי' היא הודתה לו אינם נאמנים **ק**.

ו"ד סימן רפד סעיף ב עין משפט ב.

ב. ב. אסור לכתוב ג' תיבות מפסיק **בלא שירותו ר**, אם הוא כותב בכתב אשורי.

וain חילוק בין כתיבה לחקיקה ש בעצים או בזוחב. הגה:

פ. הע"ג שיש לו מיגו دائיBei לגרשה, מ"מ כיוון שככל מגרש יש לו קול אינו נאמן, כ"כ הר"ן ורשותי בסוגיא בכתרא קל"ד ע"ב, וכותב הב"ש דמהסוגיא ממשמע דמה שהוא ספק מגורשת היינו רק באומר גירושתיה היום, אבל אמר גירושתיה מאז אינו נאמן כלל, אבל בדברי הרמב"ם והטור לא משמע כן אלא לעולם אופן חוששין לדבריו. וצ"ל דפלגינן דבריה דמכאן ולהבא חוששין, ופסקו כמו"ד פלגיין.

צ. ולאחר מותו חולצת. וגם אם זינתה אחורי זה הבנים ספק ממזרים.

ק. הע"פ שאשה שאמירה לבולה גירושני נאמנת, אני כאן דהבעל מסיעעה. ועוד כתב הרמב"ם שמא גירושהaget פסול, לפ"ז אם קיבלה קידושין מאחר גם אם היאفتحה לומר גירושתני דייכא שפיר סברא דאיןasha מעיזה, מ"מ שמא גירושהaget פסול, ב"ש.

ר. שם מביריתא, ועיין בפ"ת ס"ק ב' מתשובה מהאהבה ח"א סי' ס"ז דמותר לכתוב, ובכלך שבכל שורה לא יכתוב הרבה תיבות ע"ש.

ש. דכתיבה היא כמו"ש בגיטין כ'.

ב. ג. באיגרת שלומים מותר לכתוב אף' כמה תיבות מפסיק^ה, לדבר בצחות.

הגה: אם שירטט שיטה העליונה שוב לא צריך^א.

הגה: וי"א דין לכתחוב שום דבר של חול בכתב אשורי^ב שכותבין בו התורה.

או"ח פימן רם סעיף ב עין משפט ד.

ב. ג. סמוך להשיכה^ג ישאל לאנשי ביתו^ד בלשון רכה עשרתם, ערבתם^ה, הפרשתם חלה, אח"כ יאמר להם הדליקו את הנר^ו.

הגה: ובמקום שאין מעשרין א"צ לשאול עשרתם.

ה. טור בשם ר"ת ובשם ר"א הוזן בתוס' מנוחות ל"ב ע"א, ובסוטה י"ז ע"ב. אבל מירושלמי במגילה בפרק בתרא משמע דאף בכח"ג אסור. ש"ך ס"ק ב'. ודוקא בכתב אשורי אסור.

א. דמסתמא השורה הראשונה נכתבה ביישר והוי כמו שירטוט למטה ג"כ כ"כ הרא"ש, ש"ך ס"ק ג'.

אבל בס"ת ממש צריך שירטוט בכל שיטה ושיטה כמו בס"י רע"א סעיף ה'. ש"ך ס"ק ד'.

ב. טור בשם ר"יו, וסימן שם וע"כ הספרדים שנינו כתיכתם ושמו אותןאות עד שנעשה הכתב כתוב אחר להתир להשתמש בו גם בדברי חול. בא רגלה.

ג. היינו קודם ביה"ש, אבל לפניו אין יאמרו יש עוד זמן, רשי"י וב"ג.

ד. דשמא כבר עשו וע"כ שואל, אבל בנהר רואה שאנו דליק וע"כ אומר בלשון ציווי הדליקו את הנר.

ה. והיום שאין מערבין עירובי חצירות כי אם בערב פסח על כל השנה א"צ לומר ערבתם, אין עשרתם במקום שאין מעשרין, אבל הפרשת חלה אומר הפרשתם חלה לנוהגים להזכיר עיסה כל ע"ש, מיהו הדר בארץ ישראל צ"ל עשרתם, אם לא שרגיל הוא בעצמו לעשר שאין שואל אותם, כה"ח אות כ"ג.

ו. ו^ו והיה שיזהרים מלאכה, מ"א ס"ק ג'. ועיין בכח"ח אות כ"ז בעניין אמרת שיר השירים בכמה הקלות קדושות, ואם אדם לא יאמרו אותו אחר בביתו או אחר שלום עליהם. ושם כתוב שיזהר מאריך שלא להפסיק בדיור בקריאת שיר השירים בשום אופן ואפי' בלשון הקודש, ואפי' בלימוד, שלא יגרום ח"ז קיצוץ ופירוד במילין קדישין דרוזין, והוא מפתח הדביר אות ט'.